

Resmi Gazete Tarihi: 27.12.2017 Resmi Gazete Sayısı: 30283

AMBALAJ ATIKLARININ KONTROLÜ YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı;

a) Çevresel açıdan belirli ölçütlere, temel şart ve özelliklere sahip ambalajların üretimine,
b) Ambalaj atıklarının oluşumunun önlenmesi, önlenemeyen ambalaj atıklarının yeniden kullanım, geri dönüşüm ve geri kazanım yöntemleri kullanılarak bertaraf edilecek miktarının azaltılmasına,

c) Ambalaj atıklarının çevreye zarar verecek şekilde doğrudan ve dolaylı olarak alıcı ortama verilmesinin önlenmesine,

ç) Ambalaj atıklarının belirli bir yönetim sistemi içinde, kaynağında ayrı biriktirilmesi, toplanması, taşınması, ayrılmasına ve geri dönüşümüne ilişkin teknik ve idari standartların oluşturulmasına,

yönelik prensip, politika ve programlar ile hukuki, idari ve teknik esasların belirlenmesidir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik; piyasaya sürülen bütün ambalajları ve bu ambalajların atıklarını kapsar.

(2) Defolu ürünler, fireler, piyasaya sürülmemiş ambalajlar ve benzeri üretim artıkları, bu Yönetmelik kapsamı dışındadır.

(3) 2/4/2015 tarihli ve 29314 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Atık Yönetimi Yönetmeliğinde yer alan tehlikeli atık tanımına uyan ambalaj atıklarının yönetimi, ilgili mevzuat hükümlerine göre gerçekleştirilir. Kullanımları sonrasında bu kapsamda yer alan ambalajların bildirimleri ekonomik işletmeler tarafından ambalaj bilgi sistemi üzerinden yapılır, ancak söz konusu ambalaj atıkları bu Yönetmelik kapsamında geri dönüşüm/geri kazanım hedeflerinden muaftır.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanununa, 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununa, 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununa, 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununa, 29/6/2001 tarihli ve 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanuna ve 29/6/2011 tarihli ve 644 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Ambalaj: Hammaddeden işlenmiş ürüne kadar, bir ürünün üreticiden kullanıcıya veya tüketiciye ulaştırılması aşamasında, taşınması, korunması, saklanması ve satışa sunulması için kullanılan herhangi bir malzemeden yapılmış iadesi olmayanlar da dâhil Ek-1’de yer alan kriterler çerçevesinde tüm ürünleri,

b) Ambalaj atığı: Üretim artıkları hariç, Atık Yönetimi Yönetmeliğindeki atık tanımına uyan her tür ambalajı ve ambalaj malzemesini,

c) Ambalaj atığı aktarma merkezi: Toplanan ambalaj atıklarının toplama ayırma tesislerine ulaştırılmadan önce biriktirilmesi amacıyla belediyeler/belediye birlikleri tarafından kurulan/kurdurulan, işletilen/işlettirilen merkezleri,

ç) Ambalaj atığı işleme tesisi: Ambalaj atıklarını toplayıp ayıran, geri dönüştüren ya da geri kazanan tesisleri,

d) Ambalaj atığı toplama noktası: Satış noktalarında tüketicilerin rahatlıkla görebilecekleri yerlerde, ambalaj atıklarını ayrı biriktirmek ve bu konuda tüketicileri bilgilendirmek ve bilinçlendirmek amacıyla oluşturulan noktayı,

e) Ambalaj atığı üreticisi: Bu Yönetmelik kapsamındaki ambalaj atığını üreten, Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (j) bendinde tanımlanan gerçek ve tüzel kişileri,

f) Ambalaj atıkları yönetim planı: Belediyelerin bu Yönetmelikte yer alan sorumlulukları kapsamında ambalaj atıklarının yönetimine ilişkin yürütülecek çalışmalar ile bu çalışmaların kimler tarafından nasıl, ne şekilde ve ne zaman yapılacağını gösteren ambalaj bilgi sistemi üzerinden hazırlanan eylem planını,

g) Ambalaj bileşenleri: Ambalajın elle veya basit fiziksel yollar ile ayrılabilen kısımlarını,

ğ) Ambalaj bilgi sistemi: Bu Yönetmelik kapsamındaki ambalaj ve ambalaj atıklarına ilişkin beyan ve bildirimlerin gerçekleştirileceği, ambalaj atığı yönetim planlarının hazırlanacağı ve geri dönüşüm/geri kazanım yükümlülüğüne ilişkin gerçekleştirilen çalışmalara ait bilgi ve belgelerin sunulacağı Bakanlıkça hazırlanan çevrimiçi programı,

h) Ambalaj Komisyonu: Bu Yönetmelik doğrultusunda yürütülen çalışmaları ve uygulamaları değerlendirmek üzere Bakanlık temsilcisinin başkanlığında ilgili taraflardan oluşan komisyonu,

ı) Ambalaj üreticisi: Ambalajı üretenler ve/veya bu ürünleri ithal edenleri,

i) Atık getirme merkezi: Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde tanımlanan yerleri,

j) Atık yönetimi: Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (k) bendinde tanımlanan faaliyetleri,

k) Ayırma: Toplanan ambalaj atıklarının cinslerine göre sınıflandırılmasını,

l) Ayrı toplama: Kaynakta ayrı biriktirilen ambalaj atıklarının biriktirildiği yerden, diğer atıklardan ayrı olarak alınmasını ve taşınmasını,

m) Bakanlık: Çevre ve Şehircilik Bakanlığını,

n) Bertaraf: Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ö) bendinde tanımlanan işlemleri,

o) Biriktirme ekipmanı: Ambalaj atığı üreticilerinin atıklarını bırakabilecekleri torba, kafes, kumbara, konteyner ve benzeri ekipmanları,

ö) Çevre lisansı: 10/9/2014 tarihli ve 29115 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Çevre İzin ve Lisans Yönetmeliğinde düzenlenen geçici faaliyet belgesi/çevre izin ve lisansı belgesini kapsayan lisansı,

p) Çok hafif plastik torbalar: Kalınlığı çift kat 15 mikronun altında olan, açık gıdalar için birincil ambalaj olarak veya bu gıdaların hijyeni için ihtiyaç duyulan plastik torbaları,

r) Depozito/İade sistemi: Yeniden kullanılabilir ve/veya tek kullanımlık ambalajların geri alınması suretiyle piyasaya süren tarafından kurulan yönetim sistemini,

s) Ekonomik işletme: Ambalaj üreticilerini, piyasaya sürenleri ve tedarikçileri,

ş) Enerji geri kazanımı: Yanabilir özellikte olan ambalaj atıklarının, ısı geri kazanımı amacıyla tek başına veya diğer atıklarla birlikte, doğrudan yakılarak enerji üretiminde kullanılmasını,

t) Geçici faaliyet belgesi: Çevre İzin ve Lisans Yönetmeliğinde düzenlenen belgeyi,

u) Genişletilmiş üretici sorumluluğu: Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (y) bendinde tanımlanan sorumluluğu,

ü) Geri dönüşüm: Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (z) bendinde tanımlanan işlemleri,

v) Geri dönüşüm/geri kazanım hedefi: Yönetmelik kapsamındaki ambalajların ağırlık olarak toplanması/geri dönüştürülmesi/geri kazanılması zorunlu miktarının, yurt içinde piyasaya arz edilen miktarına oranını,

- y) Geri kazanım: Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (aa) bendinde tanımlanan işlemleri,
- z) Gönüllü anlaşma: Bakanlık ile yetkilendirilmiş kuruluş arasında yapılan anlaşmayı,
- aa) Grup ambalaj (ikincil ambalaj): Birden fazla sayıda satış ambalajını bir arada tutacak şekilde tasarlanmış, üründen ayrıldığında ürünün herhangi bir özelliğinin değişmesine neden olmayan ambalajı,
- bb) İl müdürlüğü: Çevre ve Şehircilik il müdürlüğünü,
- cc) Kaynakta ayrı biriktirme: Ambalaj atıklarının olduğu noktada diğer atıklardan ayrı olarak biriktirilmesini,
- çç) Kompozit ambalaj: Farklı malzemelerden yapılmış, elle birbirinden ayrılması mümkün olmayan ambalajı,
- dd) Nakliye ambalajı (üçüncül ambalaj): Belirli sayıda satış ambalajlarının veya grup ambalajların taşıma ve depolama işlemlerini kolaylaştırmak ve bu işlemler sırasında zarar görmesini önlemek amacıyla, karayolu, demiryolu, deniz yolu ve hava yolu taşımasında kullanılan konteynerler hariç kullanılan ambalajı,
- ee) Organik geri dönüşüm: Atık depolama alanlarında yapılan depolama işlemi hariç, ambalaj atıklarının biyolojik olarak parçalanabilen kısımlarının kontrollü bir şekilde mikroorganizmalar aracılığıyla kompost veya metan gazı elde edilecek şekilde oksijenli veya oksijensiz ortamda ayrıştırılmasını,
- ff) Önleme: Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ğğ) bendinde tanımlanan faaliyetleri,
- gg) Piyasaya arz: Ambalajlanmış ürünün, tedarik veya kullanım amacıyla bedelli veya bedelsiz olarak piyasada yer alması için yapılan faaliyeti,
- ğğ) Piyasaya süren: 27/11/2014 tarihli ve 29188 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Mesafeli Sözleşmeler Yönetmeliği kapsamındaki mesafeli sözleşmeler ile yapılan satışlar da dâhil olmak üzere, satış yöntemine bağlı olmaksızın, bir ürünü bu Yönetmelik kapsamındaki ambalajlar ile paketleyen gerçek veya tüzel kişiyi, üretici tarafından doğrudan piyasaya arz edilmemesi durumunda ise ambalajın üzerinde adını ve/veya ticari markasını kullanan gerçek veya tüzel kişiyi, üreticinin Türkiye dışında olması halinde, üretici tarafından yetkilendirilen temsilciyi ve/veya ithalatçıyı,
- hh) Plastik torba: Plastikten yapılmış, mal veya ürünlerin satış noktalarında tüketicilere taşıma amacıyla temin edilen saplı veya sapsız torbaları,
- ıı) Sanayi işletmesi: 17/4/1957 tarihli ve 6948 sayılı Sanayi Sicili Kanununda tanımlanan sanayi işletmelerini,
- ii) Satış ambalajı (birincil ambalaj): Nihai kullanıcı veya tüketici için bir satış birimi oluşturmaya uygun olarak yapılan ambalajı,
- jj) Satış noktası: Toptan ve/veya perakende olarak mal veya ürünlerin satışını yapan mağaza, market ve benzeri satış yerlerini,
- kk) Tedarikçi: Kendisi ambalaj üreticisi olmayıp piyasaya sürenlere ambalaj tedarik edenler ile piyasaya sürenler adına fason üretim yapanları,
- ll) Tek kullanımlık ambalaj: Kullanım sonrasında yeniden kullanıma uygun olmayan ambalajları,
- mm) Temsiliyet payı: Yetkilendirilecek kuruluşun temsil ettiği ambalaj miktarının, yurt içinde piyasaya sürülen toplam ambalaj miktarına oranını,
- nn) Toplama ayırma tesisi: Ambalaj atıklarının toplandığı ve cinslerine göre sınıflandırılarak ayrıldığı ambalaj atığı işleme tesisini,
- oo) Yeniden kullanım: Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (öö) bendinde tanımlanan işlemleri,
- öö) Yeniden kullanıma hazırlama: Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (pp) bendinde tanımlanan işlemleri,

pp) Yetkilendirilmiş kuruluş: Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (rr) bendinde tanımlanan Bakanlık tarafından yetkilendirilen tüzel kişiliği haiz, kâr amacı taşımayan birlikleri,
ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Genel İlkeler, Görev, Yetki ve Yükümlülükler

Genel ilkeler

MADDE 5 – (1) Ambalaj atıklarının yönetimine ilişkin ilkeler aşağıda belirtilmiştir:

a) Doğal kaynakların korunması, sürdürülebilir çevre ve sürdürülebilir kalkınma ilkeleri doğrultusunda üretimin sağlanması ve atık miktarının azaltılması amacıyla ambalaj atıklarının oluşumunun önlenmesi, üretimin kaçınılmaz olduğu durumlarda ise öncelikle yeniden kullanılması, geri dönüştürülmesi, geri kazanılması ve enerji kaynağı olarak kullanılması esastır.

b) Tek kullanımlık ambalaj tüketiminin ve bunların atıklarının kontrol altına alınabilmesi amacıyla, öncelikle yeniden kullanıma uygun ambalajların tercih edilmesi esastır.

c) Ambalaj atıklarının doğrudan veya dolaylı olarak alıcı ortama verilmesi ve düzenli depolama sahalarında depolanarak bertarafı yasaktır.

ç) Ambalaj ve ambalaj atıklarının yönetiminden sorumlu kişi veya kişiler ile kurum/kuruluşlar, bu atıkların çevre ve insan sağlığına zararlı olabilecek etkilerinin azaltılması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür.

d) İlgili taraflar, Bakanlık tarafından gerekli görülmesi halinde, bu Yönetmelik kapsamındaki bildirimlerini ve bu bildirimlere esas belgelerini bağımsız denetim kuruluşlarına inceleterek inceleme raporunu Bakanlığa sunmakla yükümlüdür.

e) Kullanılan malzemeye ve oluştuğu kaynağa bakılmaksızın, ambalaj atıkları, çevre kirliliğinin azaltılması, düzenli depolama tesislerinden azami seviyede istifade edilmesi ve ekonomiye katkı sağlanması amacıyla oluştukları yerlerde diğer atıklardan ayrı olarak biriktirmek zorundadır.

f) Sağlıklı bir geri dönüşüm/geri kazanım sisteminin oluşturulması için ambalaj atıklarının kaynağında ayrı biriktirilerek, ayrı toplanması esastır. Ancak, atık getirme merkezlerinde ambalaj atıkları ile aynı biriktirme ekipmanları içerisinde biriktirilmesi Bakanlıkça uygun bulunan atıklar, ambalaj atıkları ile birlikte biriktirilerek toplanabilir.

g) Ambalaj atıklarının yönetiminden kaynaklanan her türlü çevresel zararın giderilmesi amacıyla yapılan harcamaların, bu atıkların yönetiminden sorumlu olan gerçek ve/veya tüzel kişiler tarafından müteselsilen sorumluluk ilkesi çerçevesinde karşılanması esastır.

ğ) Ambalaj atığı toplama ayırma, geri dönüşüm, geri kazanım faaliyeti gösteren veya göstermek isteyen ambalaj atığı işleme tesisleri, çevre lisansı almak zorundadırlar.

h) Ambalaj atıklarının temizleme, onarım veya kontrol işlemleri ile tasarlandığı hale getirildiği yeniden kullanıma hazırlama faaliyeti, Atık Yönetimi Yönetmeliğinde belirtilen hükümler doğrultusunda gerçekleştirilir.

ı) Maddesel geri dönüşümü ekonomik olmayan veya maddesel geri dönüşümü sağlanamayan ambalaj atıkları, enerji geri kazanımı amacıyla işlenir.

i) Tek kullanımlık ambalajların tüketimi sonrasında geri dönüşüm/geri kazanım sürecine dâhil edilmesi esastır.

j) Ambalajın ve ambalaj atığının içeriğindeki maddelerin miktarının ve çevreye verdiği zararın, ambalajın tasarımından başlayarak, üretimi, pazarlanması, dağıtımı, kullanılması, atık haline gelmesi ve bertaraf edilmesine kadar, temiz ürün ve teknolojiler geliştirilerek azaltılmasına yönelik önleme faaliyeti yapmak esastır. Bu amaçla, üretilecek ambalajların yapısındaki ağır metal muhtevalarının, ambalajın birim ağırlığının, ambalajın fonksiyonunu bozmayacak, gerekli sağlık, temizlik ve güvenlik düzeyini olumsuz etkilemeyecek şekilde en aza indirilmesi esastır.

k) Bu Yönetmelikte tanımlanan sistem doğrultusunda toplanan ambalaj atıklarının çevre lisanslı ambalaj atığı işleme tesislerine verilmesi zorunludur.

l) Bu Yönetmelik kapsamında nüfusa ilişkin hesaplamalarda en son yayımlanan Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verileri esas alınır.

m) Ülke genelinde plastik torba kullanımının, yıllık kişi başına kullanılan adedin 31/12/2019'a kadar 90'ı, 31/12/2025'e kadar ise 40'ı aşmayacak şekilde azaltılması esastır. Çok hafif plastik torbalar, bu hedeflerin dışındadır.

n) Plastik torbalar, 1/1/2019 tarihinden itibaren mesafeli sözleşmeler ile yapılan satışlar da dâhil olmak üzere satış noktalarında kullanıcıya veya tüketiciye ücretsiz temin edilemez, ücretsiz teminine imkan verecek herhangi bir promosyona veya kampanyaya dahil edilemez. Çok hafif plastik torbalar, bu uygulamadan muaftır.

o) Plastik torbalara uygulanacak taban ücret, her yıl piyasa koşulları ve ilgili sektör temsilcilerinden oluşan Ambalaj Komisyonunun önerisi dikkate alınarak Bakanlık tarafından belirlenir ve takip eden yıl boyunca geçerliliğini korur, bu plastik torbalar için Bakanlıkça belirlenen fiyat tarifesinin altında ücret uygulanamaz.

Bakanlığın görev ve yetkileri

MADDE 6 – (1) Bakanlık;

a) Ambalaj atıklarının toplanması, ayrılması, yeniden kullanımı, geri dönüşümü, geri kazanımı ve bertarafına ilişkin strateji ve politikaları belirlemekle, bu Yönetmelikle sorumluluk verilmiş taraflarla işbirliği yapmakla, koordineli çalışmakla, idari tedbirler almakla ve denetimleri yapmakla,

b) Yetkilendirilmiş kuruluşların yetkilendirilmesine ve denetlenmesine ilişkin esasları belirlemekle, bu esaslar kapsamında yetkilendirmekle, denetlemekle, bu Yönetmeliğe ve yetkilendirme esaslarına aykırılık halinde gerekli yaptırımını uygulamakla,

c) Ambalaj Komisyonunu toplamakla, Komisyona başkanlık yapmak ve sekretarya işlerini yürütmekle,

ç) Geri kazanılmış ürünlerin kullanımını özendirmekle,

d) Bu Yönetmelikle sorumluluk verilen taraflar için eğitim faaliyetleri düzenlemekle,

e) Ambalaj atıkları yönetim planının hazırlanmasına, uygulanmasına ve izlenmesine ilişkin esasları belirlemekle,

f) Piyasaya sürenler tarafından geri dönüşüm/geri kazanım yükümlülüklerinin yerine getirilmesinde uyulacak hususları belirlemekle,

g) Ambalaj atıkları toplama ve geri dönüşüm/geri kazanım hedeflerine ilişkin göstergeleri izlemekle, ambalaj ve ambalaj atıklarına ait istatistikleri ve yetkilendirilmiş kuruluşların temsiliyet paylarını yıllık olarak yayımlamakla,

ğ) Plastik torbaların kullanımının azaltılmasına ve raporlanmasına ilişkin esasları belirlemekle,

h) Ulusal ambalaj atığı önleme planının hazırlanmasına yönelik gerekli çalışmaları yürütmekle,

ı) Döngüsel ekonomi, kaynak verimliliği ve sıfır atık yaklaşımı konularında çalışmalar yürütmekle, ulusal ve uluslararası çalışmaları izlemekle, çalışmalara katılım sağlamakla,

i) Depozito/iade sisteminin uygulanmasına ve izlenmesine ilişkin esasları belirlemekle,

j) Ambalaj atığı işleme tesislerine ilişkin kriterleri belirlemekle,

k) Görev alanına giren konularda ulusal ve uluslararası çalışmaları izlemek, çalışmalara katılım sağlamak ve raporlama yapmakla,

görevli ve yetkilidir.

(2) Bakanlık, gerekli gördüğü durumlarda birinci fıkrada belirtilen yetkilerini il müdürlüklerine devredebilir.

İl müdürlüklerinin görev ve yetkileri

MADDE 7 – (1) İl müdürlüğü;

- a) Ambalaj atıklarının yönetimi için belediyeler, ekonomik işletmeler, yetkilendirilmiş kuruluşlar, çevre lisanslı ambalaj atığı işleme tesisleri ve ambalaj atığı üreticileri arasında koordinasyonu sağlamakla,
 - b) Belediyelerin ambalaj atıkları yönetim planlarını incelemek, değerlendirmek ve plan kapsamında gerçekleştirilen ayrı toplama çalışmalarını izlemekle,
 - c) İl sınırları içinde faaliyette bulunan ekonomik işletmeleri tespit etmek, ambalaj bilgi sistemine kayıt etmek, bildirim ve yükümlülüklerin takibini yapmakla,
 - ç) Depozito/iade sistemlerine ilişkin ambalaj bilgi sistemi üzerinden sunulan uygulama planlarını incelemek ve değerlendirmekle,
 - d) Depozito/iade sistemi uygulayan ekonomik işletmelerin plan kapsamındaki çalışmalarını izlemek ve değerlendirmekle,
 - e) İl sınırları içinde faaliyette bulunan ambalaj üreticilerini, piyasaya sürenleri, tedarikçileri ve satış noktalarını denetlemekle,
 - f) İl sınırları içinde faaliyette bulunan ambalaj atığı işleme tesislerini tespit ederek çevre lisansı almalarını sağlamakla,
 - g) Ambalaj atığı aktarma merkezlerini kayıt altına almakla ve denetlemekle,
 - ğ) Çevre lisanslı ambalaj atığı işleme tesislerinin ambalaj bilgi sistemi üzerinden faaliyet konularına göre yükümlü oldukları bildirimlerinin takibini ve kontrolünü yapmakla, bu bildirimlere esas bilgi ve belgeleri incelemekle,
- görevli ve yetkilidir.

Belediyelerin görev ve yetkileri

MADDE 8 – (1) Ambalaj atıklarının ayrı toplanmasından, 5216 sayılı Kanunun 7 nci maddesi kapsamında büyükşehir belediye sınırları içerisinde ilçe belediyeleri ve 5393 sayılı Kanunun 15 inci maddesi kapsamında belediyeler sorumludur.

(2) Belediyeler, ambalaj atıklarının düzenli depolama tesislerine gönderilmemesi ve ambalaj atıklarının bu tesislere kabul edilmemesi için gerekli önlemleri almakla yükümlüdür.

(3) Büyükşehir belediyeleri;

a) İlçe belediyeleri tarafından bu Yönetmelik kapsamında yürütülen ambalaj atığı toplama ve taşıma çalışmalarını koordine etmek ve desteklemekle,

b) İlçe belediyeleri ile birlikte atık karakterizasyonu çalışmasını koordine etmekle,

c) Ambalaj atıkları yönetimi kapsamında, bu Yönetmelikle sorumluluk verilen taraflarla birlikte eğitim faaliyetleri yapmak veya bu faaliyetlere katkıda bulunmakla,

görevli ve yükümlüdür.

(4) Belediyeler;

a) Bakanlığın belirlediği esaslar doğrultusunda atık karakterizasyonu çalışmasını yaparak ambalaj atığı oranını malzeme cinslerine göre belirlemekle,

b) Ambalaj atıklarının ayrı toplanması için altıncı bölümde yer alan hususlara uygun olarak toplama sistemini kurmakla, ambalaj atığı üreticileri tarafından toplama sistemine verilen ambalaj atıklarını ayrı toplamakla veya toplattırmakla,

c) Ambalaj atıklarının yönetimi için toplama ayırma tesisi kurmak/kurdurmakla, işletmek/işlettirmekle, kurduğu tesislere çevre lisanslı almak/aldırmakla veya bu faaliyeti çevre lisanslı toplama ayırma tesisleri ile gerçekleştirmekle,

ç) Kurulan toplama sistemini ambalaj atığı üreticilerine ilanen duyurmakla,

d) Ambalaj atıklarının yetkili olmayan kişiler tarafından toplanmasını önlemek amacıyla gerekli önlemleri almakla,

e) Ambalaj atıklarının ayrı toplanması için ambalaj bilgi sistemi üzerinden ambalaj atıkları yönetim planını hazırlamakla, yetkilendirilmiş kuruluşla işbirliği yapılması halinde ise planı yetkilendirilmiş kuruluşlarla birlikte hazırlamakla, hazırlanan planı ambalaj bilgi sistemi üzerinden sunmakla,

f) Ambalaj atıkları yönetim planı kapsamında uygulamaya ilişkin yapılacak değişiklikleri bir ay içerisinde ambalaj bilgi sisteminden bildirmekle,

g) Yürütülen çalışmalara ilişkin bir önceki yıla ait raporu, Ocak ayı sonuna kadar ambalaj bilgi sistemi üzerinden sunmakla,

ğ) Ambalaj atığı yönetim planı kapsamında ayrı toplama çalışmalarını yürütmek, izlemek, denetlemek, toplanan ambalaj atıklarına ilişkin verileri kayıt altına almak ve verileri ambalaj bilgi sistemi üzerinden bildirmekle,

h) Toplanan ambalaj atıklarını malzeme cinslerine göre ayrılması için toplama ayırma tesislerine, malzeme cinslerine göre ayrı ekipmanlarda biriktirilmiş ambalaj atıklarını ise ambalaj atığı işleme tesislerine göndermekle,

ı) Ambalaj atıkları yönetimi kapsamında, bu Yönetmelikle sorumluluk verilen taraflarla birlikte eğitim faaliyetleri yapmak ve bu faaliyetlere katkıda bulunmakla,

i) Çevre lisansı başvurusunda bulunacak olan toplama ayırma, geri dönüşüm ve geri kazanım tesislerine çalışabilecekleri uygun alan temin etmek, bu alanları imar planları üzerine işlemek ve altyapılarını öncelikli olarak sağlamakla,

görevli ve yükümlüdürler.

(5) Birlik üyesi olunması ve birlik tüzüğünde yer alması halinde, yönetim planının hazırlanması ve ambalaj atıklarının toplanması faaliyetleri, belediyeler adına üye oldukları birlik tarafından yerine getirilir.

Ambalaj üreticilerinin yükümlülükleri

MADDE 9 – (1) Ambalaj üreticileri;

a) Genişletilmiş üretici sorumluluğu kapsamında ambalajı tasarım aşamasından başlayarak, üretim ve kullanım sonrasında en az atık üretecek, geri dönüşümü ve geri kazanımı en kolay, en ekonomik ve çevreye en az zarar verecek şekilde üretmekle,

b) Ambalajları 15 inci ve 16 ncı maddelerde belirtilen hükümlere uygun olarak üretmekle,

c) Ambalajı yeniden kullanıma, geri dönüşüme ve/veya geri kazanıma uygun olacak şekilde tasarlamak, üretmek ve piyasaya sunmakla,

ç) Ambalaj atıkları yönetimi kapsamında eğitim faaliyetleri yapmakla ve bu faaliyetlere katkıda bulunmakla,

d) Bir önceki yıl ürettiği, ithal ettiği, ihraç ettiği, piyasaya sürdüğü ambalajlar ile piyasaya sürdüğü ve/veya ihraç ettiği ürünlerin ambalajlarına ilişkin bildirimler ile bu ambalajların bu Yönetmeliğe uygun olarak üretildiğine ilişkin bildirimleri, ambalaj bilgi sistemi üzerinden doldurarak her yıl Mart ayı sonuna kadar ambalaj bilgi sistemi üzerinden göndermekle,

e) 5 inci maddenin birinci fıkrasının (j) bendinde yer alan ambalaj atıklarını önleme ile ilgili tedbirleri almakla,

f) Üretilen ambalajlarda işaretlemenin tercih edilmesi halinde ambalajlarını, üretim esnasında 17 nci maddede belirtilen şekilde işaretlemekle, yükümlüdür.

(2) Doğal kaynak/hammadde korunumu ve geri dönüşümün yaygınlaşması amacıyla ambalaj üreticileri tarafından aşağıdaki hususlara uyulur;

a) Geri dönüştürülmüş madde ve malzemelerin kullanımına ilişkin mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydı ile plastik, kağıt-karton, cam ve metal ambalaj üreticilerinin yurt içinde piyasaya arz edilecek ambalajlara ilişkin üretim proseslerine konu girdilerin bir kısmını aşağıdaki tabloda yer alan oranlarda yurt içinde toplanan atıklardan veya bu atıklardan elde edilen geri dönüştürülmüş malzemeden sağlaması ve bu hususa ilişkin bildirim ve beyanlarını Bakanlıkça belirlenen esaslar doğrultusunda ambalaj bilgi sistemi üzerinden sunması zorunludur. Bu fıkrafta belirtilen zorunluluklar, ithal edilen ambalajları ve ithal hammaddelerden üretilen ambalajları kapsamaz.

YILLAR	Malzemeye göre yıllık zorunlu kullanım oranları (%)			
	Plastik	Kâğıt-Karton	Cam	Metal

2018	4	25	12	10
2019	6	30	15	15
2020 ve sonrası	8	35	20	20

b) Ambalaj üretimine ilişkin özel hükümlerin belirlendiği, (a) bendine engel hususları hüküm altına alan başka mevzuat bulunması durumunda ilgili mevzuat hükümlerine uyulur.

c) (a) bendinde yer almayan malzemelerden üretilen ambalajlar ve kompozit ambalajların üreticileri, bu ambalajların atıklarının yurt içinde geri kazanım kapasitesinin oluşturulmasında piyasaya sürenler ile birlikte sorumludur.

Tedarikçilerin yükümlülükleri

MADDE 10 – (1) Tedarikçiler;

a) Ambalaj bilgi sistemine kayıt olmakla, bir önceki yıl tedarik ettiği ambalajları için ambalaj bilgi sistemi üzerinden her yıl Mart ayı sonuna kadar bildirim yapmakla,

b) Ambalaj temin ve tedarik işlemlerini ambalaj bilgi sistemine kaydı olan ekonomik işletmeler ile gerçekleştirmekle, yükümlüdürler.

Piyasaya sürenlerin yükümlülükleri

MADDE 11 – (1) Piyasaya sürenler;

a) Genişletilmiş üretici sorumluluğu kapsamında Atık Yönetimi Yönetmeliğinde yer alan yükümlükleri yerine getirmekle,

b) Ürünlerin ambalajlanması sırasında yeniden kullanıma uygun ambalajları tercih etmekle,

c) Ürünün kullanımı sonrasında en az atık üretecek, geri dönüşümü ve geri kazanımı en kolay ve en ekonomik ambalajları kullanmakla,

ç) 5 inci maddenin birinci fıkrasının (j) bendinde yer alan ambalaj atıklarını önleme ile ilgili tedbirleri almakla,

d) Ambalaj bilgi sistemine kayıt olmakla,

e) Miktarı bakılmaksızın bir önceki yıl piyasaya sürdüğü, ithal ettiği, ihraç ettiği ürünlerin ambalajları için ambalaj bilgi sistemi üzerinden her yıl Mart ayı sonuna kadar bildirimini yapmakla,

f) Ambalaj bilgi sistemine kaydolduğu yıl dâhil olmak üzere, faaliyete başladığı yıldan itibaren bildirimde bulunmadığı yılları da kapsayacak şekilde piyasaya sürdüğü ambalajlara ilişkin ambalaj bilgi sistemi üzerinden bildirim yapmakla,

g) Geri dönüşüm/geri kazanım hedeflerini 19 uncu maddede belirtilen oranlarda sağlamakla, hedeflere ulaşılması için kapasite oluşturmakla,

ğ) Ambalajlı olarak piyasaya sürülen ürünlerin kullanımı sonucu ortaya çıkan ambalaj atıklarının toplanmasına ve dördüncü bölümde yer alan hükümler doğrultusunda geri dönüşümünün/geri kazanımının sağlanmasına yönelik maliyetleri karşılamakla,

h) Piyasaya sürülen ürünlerin ambalajlarının 15 inci ve 16 ncı maddelere uygunluğunu kontrol ederek yurt içinde piyasaya sürdüğü ambalajlar için Bakanlıkça belirlenen esaslar doğrultusunda ambalaj bilgi sistemi üzerinden uygunluk beyanı vermekle,

ı) Piyasaya sürülen ürünlerin ambalajlarında işaretlemenin tercih edilmesi halinde ambalajlarını, 18 inci maddede belirtilen şekilde işaretlemekle,

i) Ambalaj ve ambalaj atıklarının yönetimi konusunda eğitim faaliyeti düzenlemekle, düzenlenen eğitim faaliyetlerine destek sağlamakla, eğitimin sürekliliğini sağlamak ve maliyetlerini karşılamakla,

yükümlüdür.

(2) Yurt içinde piyasaya sürdüğü ambalajların toplamı yıllık bin kilogram ve altında olan işletmeler geri dönüşüm/geri kazanım hedeflerinden muaftır.

Yetkilendirilmiş kuruluşun yükümlülükleri

MADDE 12 – (1) Yetkilendirilmiş kuruluşlar;

a) Atık Yönetimi Yönetmeliği ile yetkilendirilmiş kuruluşlara getirilen yükümlülüklerle uymakla,

b) Piyasaya sürenlerden gelen işbirliği talebini karşılamakla,

c) Temsil ettiği piyasaya sürenlerin ambalaj bilgi sistemi üzerinden bildirimlerini her yıl Mart ayı sonuna kadar göndermelerinin sağlanması amacıyla gerekli bilgilendirmeyi yapmakla,

ç) Piyasaya sürenler ile yapılan anlaşmalar doğrultusunda piyasaya sürenlerin geri dönüşüm/geri kazanım yükümlülüğünü dördüncü bölümdeki hükümlere uygun olarak yerine getirmekle,

d) Ambalaj bilgi sistemine kaydı olmayan ekonomik işletmeleri tespit etmekle ve il müdürlüklerine bildirmekle,

e) Ambalaj atıklarının yönetimi için kapasite oluşturmakla,

f) İşbirliği yaptığı çevre lisanslı ambalaj atığı işleme tesisleri tarafından yapılan bildirim ve geri dönüşüm/geri kazanım yükümlülüğüne ilişkin sunulan belgeleri incelemekle ve onaylamakla,

g) Faaliyetlerini iki yılda bir bağımsız denetim kuruluşlarına inceletmekle ve inceleme raporlarını Bakanlığa sunmakla,

ğ) Alınan yetki çerçevesinde gerçekleştirilen çalışmaları, bu çalışmalara yönelik aynı ve nakdi olarak verilen destekleri, bir sonraki yıl için planlanan çalışmaları içeren yıllık faaliyet raporlarını bir sonraki yılın Mart ayı sonuna kadar Bakanlığa sunmakla,

h) Ambalaj atıklarının yönetimi konusunda eğitim faaliyeti düzenlemek, düzenlenen eğitim faaliyetlerine destek olmak, eğitimin sürekliliğini sağlamak ve maliyetlerini karşılamakla,

ı) Ambalaj atıklarının ülke genelinde ayrı toplanması için belediyelerle çalışmakla, belediyelerin ambalaj atıkları yönetim planına katılım sağlamakla,

i) Ambalaj atıklarının yönetim planı kapsamında belediyelerin ayrı toplama faaliyetlerini desteklemekle ve izlemekle, buna ilişkin çalışmaların maliyetlerini belediyeler ile birlikte belirleyerek yükümlülüğü doğrultusunda maliyetleri karşılamakla,

j) Ambalaj atıkları yönetim planı kapsamında biriktirme ekipmanları, toplama araçları, eğitim ve bilinçlendirme çalışmaları ile makine ve ekipman desteğinin sağlanması için; ilk beş yıl, yıllık bütçesinin genel yönetim giderleri dışında kalan miktarının en az yüzde 25'ini, daha sonraki dönemler için ise bakım, onarım, yenileme ve eğitim ihtiyaçları göz önünde bulundurularak uygulamaların aksamadan devam etmesini sağlayacak şekilde belediyelere altyapı desteği sağlamakla,

yükümlüdür.

(2) Yetkilendirilmiş kuruluşun işbirliği yapmakla zorunlu olduğu asgari belediye nüfusu; ülke genelindeki toplam belediye nüfusu ile kendi temsiliyet payı oranının çarpılması ile hesaplanır.

(3) Bu Yönetmelikte belirtilen yetkilendirilmiş kuruluş yükümlülüklerine ilave yükümlülükler Bakanlıkça ayrıca belirlenebilir.

Ambalaj atığı üreticisinin yükümlülükleri

MADDE 13 – (1) Ambalaj atığı üreticileri, ambalaj atıklarını, bağlı bulundukları belediyenin ambalaj atıkları yönetim planına uygun olarak, ayrı biriktirmek ve belediyelerce belirlenen şekilde belediyenin toplama sistemine veya atık getirme merkezlerine vermekle yükümlüdür. Ancak çevre kirliliğine yol açmayacak şekilde ambalaj atıklarını oluştuğu noktada cinslerine göre ayrı biriktiren sanayi işletmeleri ile altıncı bölümde belirtilen toplama sisteminin oluşturulmadığı ve biriktirme ekipmanlarının temin edilemediği yerlerdeki ambalaj atığı üreticileri ambalaj atıklarını çevre lisanslı ambalaj atığı işleme tesislerine verebilirler.

(2) Sanayi işletmeleri ile askeri birlik ve kurumlar, Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (ğ) bendinde tanımlandığı şekilde ambalaj atıklarına ilişkin olarak atık beyan formunu Bakanlığa sunmakla ve bir nüshasını saklamakla yükümlüdürler.

(3) Belediyenin yönetim sistemi dışında kalan ambalaj atığı üreticileri, tüketim sonucu oluşan ambalaj atıklarını çevre kirliliğine yol açmayacak şekilde ayrı olarak biriktirerek belediyenin toplama sistemine veya çevre lisanslı ambalaj atığı işleme tesislerine verirler.

(4) Yüz konut ve üzeri sitelerde site yönetimleri tarafından ambalaj atıkları için belediyenin toplama sistemine uygun biriktirme ekipmanlarının yerleştirilmesi zorunludur.

(5) Otel, restoran, hastane, üniversite, terminal, spor kompleksleri gibi işletmeler tarafından ambalaj atıklarının kaynağında ayrı biriktirilmesi amacıyla biriktirme ekipmanlarının yerleştirilmesi zorunludur.

Satış noktalarının yükümlülükleri

MADDE 14 – (1) Satış noktaları;

a) İki yüz metrekareden büyük kapalı alana sahip olması halinde, ambalaj atıklarının kaynağında ayrı toplanmasını sağlamak amacıyla, satış noktalarında tüketicilerin rahatlıkla görebilecekleri yerlerde, tüketicilerin bilgilendirilmesi, atıkların ayrı toplanması ve cinslerine göre tasnifinin sağlanması için ambalaj atığı toplama noktaları oluşturmakla,

b) Ambalaj bilgi sistemi kullanıcı kodu almamış olan piyasaya süren işletmeleri tespit ederek il müdürlüğüne bildirmekle, kullanıcı kodu almamış işletmelerin ürünlerini satmamakla,

c) Ambalaj bilgi sistemine kayıt olmakla, ürettiği, piyasaya sürdüğü ve tedarik ettiği ambalajlara ilişkin ambalaj bilgi sistemi üzerinden bildirim yapmakla,

ç) Torba kullanımını en aza indirecek tedbirleri almakla ve bu konuda tüketicileri bilgilendirmekle,

d) Plastik torba kullanımının azaltılması amacıyla; 5 inci maddenin birinci fıkrasının (n) bendinde belirtilen tarihten itibaren plastik torbaları ücretsiz vermemekle ve aynı fıkranın (m) bendinde yer alan hedeflerin sağlanması için gerekli tedbirleri almakla, yükümlüdür.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ambalajın Üretimine ve Piyasaya Sürülmesine İlişkin Hükümler

Temel şartlar

MADDE 15 – (1) Ambalajlar, yeniden kullanılacak, geri dönüştürülecek, geri kazanılacak ve bu işlemleri kapsayan yönetim ve bertaraf aşamalarında çevreye en az zarar verecek şekilde tasarlanmak ve üretilmek zorundadır. Bu şartlara uygunluğunun belirlenmesinde ilgili ulusal ve uluslararası standartlar dikkate alınır.

(2) Alternatifi olmayan ambalajlar dışında, geri dönüşümü ve geri kazanılması teknik olarak mümkün olmayan ambalajların üretilmesi, piyasaya sürülmesi ve ithali yasaktır.

(3) Yurt içinde üretilecek ve ithal edilecek ambalajların sağlaması gereken temel şartlar aşağıda belirtilmiştir:

a) Ambalajın üretimi ve bileşimine ilişkin;

1) Tüketici ve ambalajlanan ürün için gerekli güvenlik ve sağlık düzeyini sağlamaya yeterli olandan fazla hacim ve ağırlıkta ambalaj kullanılmaması,

2) Ambalajın tasarlanırken, üretilirken ve satışa sunulurken yeniden kullanıma ve/veya geri dönüşüm dâhil geri kazanıma uygun olması,

3) Ambalaj atığının ve üretimi esnasında oluşan atıkların geri kazanımı veya bertarafı sırasında ambalajın içerdiği maddelerin çevre üzerindeki etkisi göz önünde bulundurularak, ambalaj ve ambalajın bileşenleri üretilirken zararlı ve tehlikeli maddelerin en aza indirilmesi, zorunludur.

b) Ambalajların yeniden kullanılabilir niteliğe sahip olmaları için;

1) Ambalajın fiziki özelliği ve niteliğinin normal şartlar altında ambalajın birden fazla kullanımına izin verecek şekilde olması,

2) Ambalajın yeniden kullanımı sürecinde, çalışanların sağlık ve güvenlik şartları göz önünde bulundurulması,

3) Ambalaj yeniden kullanılmayacak hale gelerek atık olduğu zaman, (c) bendinde belirtilen özel şartların sağlanması, zorunludur.

c) Ambalajların geri kazanılabilir niteliğe sahip olması için;

1) Ambalaj atıklarının maddesel geri dönüşüm yoluyla geri kazanılması durumunda; piyasaya sunmak üzere ambalaj üretilirken, ambalajın üretiminde kullanılan maddelerin ağırlıkça belli bir yüzdesinin geri dönüştürülebilir olması,

2) Ambalaj atıklarının enerji geri kazanım amacıyla işlenmesi durumunda; enerji geri kazanımının en uygun düzeyde olmasını sağlamak için işlenecek ambalaj atığının minimum alt kalorifik değere sahip olması,

3) Ambalaj atıklarının kompost yapılmak üzere işlenmesi durumunda, doğada parçalanabilecek nitelikte olması, ayrı toplama işlemini ve kompost yapma sürecini engellememesi,

4) Biyolojik olarak parçalanabilir ambalaj atıklarının; fiziki, kimyasal, termal veya biyolojik ayrıştırma işlemlerinden sonra, nihai kompostun sonunda karbondioksit, biyokütle ve suya dönüşebilecek niteliğe sahip olması, zorunludur.

Ağır metal konsantrasyonları

MADDE 16 – (1) Ambalaj üreticileri, ambalajda veya ambalaj bileşenlerinde bulunan kurşun, kadmiyum, cıva, artı altı değerlikli krom konsantrasyonlarının toplamının 100 ppm’i aşmamasını sağlamak zorundadır. Ancak, tamamen kurşunlu kristal camdan yapılan ambalajlar için bu zorunluluk geçerli değildir.

(2) Cam ambalaj üretiminde geri dönüştürülmüş malzeme kullanılması durumunda, her bir cam fırını için ayrı ayrı bakılmak kaydı ile temsili örneklerde ardışık on iki ay süre içinde yapılan toplam ağır metal analizlerinin aylık ortalamalarının 200 ppm sınırını aşmaması şartıyla, birinci fıkrada belirtilen konsantrasyon limitleri aşılabılır.

Ambalajların üretim aşamasında işaretlenmesi

MADDE 17 – (1) Ambalaj atıklarının geri toplanması, yeniden kullanılması, geri kazanımının kolaylaştırılması ve tüketicinin bilgilendirilmesi amacıyla ambalajlar üretimleri sırasında işaretlenir.

(2) İşaretleme gönüllülük esasına dayanır. Ambalaj üreticilerinin işaretleme tercih etmesi halinde;

a) Ambalaj üreticileri tarafından, ürettikleri ambalajların üzerinde, Ek-3’te yer alan Ambalajların Üzerinde Kullanılacak Sembol ile Ek-2’de yer alan Ambalaj İşaretleme Sistemine göre ambalajın türünü belirten kısaltma ve malzeme türüne ait numara bulundurulur.

b) Sembolün merkezine ambalajın üretildiği malzemenin türünü temsil eden numara, altına da büyük harfler ile malzeme türünü temsil eden kısaltma yazılır.

c) Ek-2’de yer alan Ambalaj İşaretleme Sisteminde tanımlanan malzeme türlerinin dışında yer alan malzemeler işaretlenmez.

ç) İşaretlemenin, ambalajın üzerinde; kolayca görülebilir, okunabilir, ambalaj açıldığında dahi kalıcı ve dayanıklı olması sağlanır.

d) Teknik sebeplerden dolayı, ambalajın üzerinde işaretleme yapılamaması halinde, işaretleme piyasaya süren tarafından ambalajın veya etiketin üzerinde yapılır.

Ambalajların piyasaya sürenler tarafından işaretlenmesi

MADDE 18 – (1) Ambalajlar, piyasaya sürenler tarafından bu Yönetmelikte belirtilen esaslara uygun olarak toplama ve geri kazanım sistemine dâhil olduğunun belirtilmesi ve tüketicinin bilgilendirilmesi amacıyla işaretlenir. Bu işaretleme, piyasaya sürenin kayıt altında olduğunu ve geri kazanım konusunda dâhil olduğu sistemi gösterir.

(2) İşaretleme gönüllülük esasına dayanır. Piyasaya sürenlerin işaretleme tercih etmesi halinde, piyasaya sürenler, ambalajlarında veya etiketlerinde;

- a) Ek-3'te yer alan Ambalajların Üzerinde Kullanılacak Sembol ile bu sembolün altında Bakanlığın verdiği kullanıcı kodu numarasını,
- b) Yetkilendirilmiş kuruluşa üye olanlar üye olduğu yetkilendirilmiş kuruluşun sembolünü,
- c) Birden fazla yetkilendirilmiş kuruluşla çalışanlar (a) ve (b) bentlerinde yer alan sembollerin birini veya hepsini,
- bulundurur.
- (3) İşaretleme ambalajın veya etiketin üzerine yapılır. İşaretlemenin kolayca görülebilir, okunabilir, ambalaj açıldığı takdirde dâhi kalıcı ve dayanıklı olması zorunludur. Ambalajlarda geri kazanımı olumsuz etkilemeyecek malzemeden yapılmış etiketler ve yapıştırıcılar kullanılır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Geri Dönüşüm/Geri Kazanım Hedefleri ve Hedeflerin Yerine Getirilmesi

Geri kazanım/geri dönüşüm hedefleri

MADDE 19 – (1) Yetkilendirilmiş kuruluş/piyasaya sürenler, 2005 yılından 2018 yılına kadar ambalaj atıklarının en az aşağıda belirtildiği oranlarda geri kazanım hedeflerini sağlamakla yükümlüdürler:

Yıllar	Malzemeye göre yıllık geri kazanım hedefleri (%)				
	Cam	Plastik	Metal	Kâğıt/Karton	Ahşap
2005	32	32	30	20	-
2006	33	35	33	30	-
2007	35	35	35	35	-
2008	35	35	35	35	-
2009	36	36	36	36	-
2010	37	37	37	37	-
2011	38	38	38	38	-
2012	40	40	40	40	-
2013	42	42	42	42	5
2014	44	44	44	44	5
2015	48	48	48	48	5
2016	52	52	52	52	7
2017	54	54	54	54	9

(2) Yetkilendirilmiş kuruluşlar ve depozito/iade sistemi uygulayan piyasaya sürenler, 2018 yılından itibaren en az aşağıda verilen oranlarda malzeme bazlı geri dönüşüm hedeflerine ulaşılmasını sağlarlar:

Yıllar	Malzeme bazlı geri dönüşüm oranı (%) (yeniden kullanıma hazırlama dahil)				
	Cam	Plastik	Metal	Kâğıt/Karton	Ahşap
2018	54	54	54	54	11
2019	54	54	54	54	13
2020 ve sonraki yıllar	60	55	55	60	15

(3) Bakanlık, ambalaj atıklarının yönetimi konusunda bu Yönetmelikte yükümlülüğü bulunan tüm taraflar ile birlikte gerekli tedbirleri alarak 2018 yılından itibaren ülke genelinde en az aşağıda verilen oranlarda malzeme cinsine bakılmaksızın toplam geri dönüşüm ve geri kazanım hedeflerine ulaşılmasını sağlar:

Yıllar	Toplam geri kazanım oranı (%)	Toplam geri dönüşüm oranı (%)
2018	56	54
2019	58	54
2020 ve sonraki yıllar	60	55

(4) Yetkilendirilmiş kuruluşlar tarafından ahşap hariç olmak üzere ikinci fıkradaki hedeflerin en az %80'inin ayrı toplama sistemi ile toplanan sanayi işletmelerinden kaynaklananlar hariç diğer ambalaj atıklarından sağlanması zorunludur. Ambalaj atıklarının kaynağında ayrı toplanmasına yönelik çalışmalar işbirliği yapılan belediyelerin ambalaj atıkları yönetim planları kapsamında gerçekleştirilir.

(5) Kompozit ambalajların geri dönüşüm/geri kazanım hedeflerinin sağlanması için; birim ambalajın bileşiminde bulunan ve ağırlıkça en fazla miktarı oluşturan malzemenin türüne ait hedef doğrultusunda kompozit malzeme toplanır.

(6) İkinci ve üçüncü fıkralarda yer alan hedeflere ilişkin hesaplamalar, Ek-4'te yer alan hükümler çerçevesinde gerçekleştirilir.

Geri dönüşüm/geri kazanım hedeflerinin yerine getirilmesi

MADDE 20 – (1) Piyasaya sürenler geri dönüşüm/geri kazanım hedefini yerine getirmek amacıyla piyasaya sürdüğü ürünlerin ambalajlarına depozito/iade sistemi uygulayabilir veya yetkilendirilmiş kuruluşa sorumluluklarını devredebilir. Bakanlıkça yetkilendirilmiş bir kuruluş bulunmaması durumunda piyasaya sürenler münferit olarak geri dönüşüm/geri kazanım hedeflerini yerine getirirler.

(2) Ürünlerinin ambalajlarına depozito/iade sistemi uygulamayı tercih edenler;

a) Depozito/iade sistemine ilişkin planı ambalaj bilgi sistemi üzerinde yer alan format doğrultusunda hazırlayarak, sistem üzerinden sunmakla,

b) Kullanım ömrü dolmuş depozitolu/iadeli ambalajların çevre lisanslı ambalaj atığı işleme tesisine gönderilmesini sağlamakla,

c) Depozitolu/iadeli olarak piyasaya sürdükleri ve geri topladıkları ambalaj ve ambalaj atıklarına ilişkin yıllık bildirimlerini sonraki yılın Mart ayı sonuna kadar ambalaj bilgi sistemi üzerinden sunmakla, yükümlüdür.

(3) Yetkilendirilmiş kuruluşla anlaşma yöntemini tercih edenler;

a) Yükümlülüğün yerine getirileceği yılın en geç Haziran ayı sonuna kadar yapılan anlaşmayı ambalaj bilgi sistemi üzerinden göndermekle yükümlüdür.

b) Yükümlülüklerin yerine getirilmesinde, yetkilendirilmiş kuruluş ve yetkilendirilmiş kuruluş ile işbirliği içerisinde olan piyasaya sürenler müteselsilen sorumludurlar.

c) Piyasaya sürenler yükümlülüklerini bir veya birden fazla yetkilendirilmiş kuruluş aracılığı ile yerine getirebilirler.

Geri dönüşüm/geri kazanım hedeflerinin yerine getirilmesine ilişkin hususlar

MADDE 21 – (1) Yetkilendirilmiş kuruluşlar/piyasaya sürenler ambalaj atıklarının toplanması, ayrılması, geri dönüşümü ve geri kazanımı konusunda gerçekleştirdiği çalışmalara ilişkin, depozito/iade sistemi uygulayan piyasaya sürenler ise bu sistemle geri toplanan ambalaj ve ambalaj atıkları ile geri dönüştürülen/geri kazanılan ve yeniden kullanılan ambalajlara ilişkin bir önceki yıla ait verileri ambalaj bilgi sistemi üzerinden sunmakla yükümlüdür. Sunulacak bilgi ve belgeler ile bu bilgi ve belgelerin incelenmesi ve değerlendirilmesine ilişkin hususlar, Bakanlıkça belirlenir.

Geri dönüşüm/geri kazanım hedeflerine ulaşılabilmesi

MADDE 22 – (1) Depozito/iade sistemi uygulayan piyasaya sürenler ile yetkilendirilmiş kuruluşların 19 uncu maddede belirtilen hedefleri sağlayamamaları durumunda, eksik kalan

miktar bir sonraki yıl için uygulanan hedeflere karşılık gelen miktara ilave edilir ve 2872 sayılı Kanun uyarınca idari yaptırım uygulanır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Yetkilendirilecek Kuruluşta Aranacak Şartlar, Yetki Verilmesi, Denetimi ve Yetki İptali

Yetkilendirilecek kuruluşta aranacak şartlar ve yetki verilmesi

MADDE 23 – (1) Yetkilendirilecek kuruluşun tüm ambalaj cinsleri için yetki başvurusunda bulunması ve temsiliyet payının her bir ambalaj cinsi için en az yüzde beş, toplamda ise en az yüzde on olması zorunludur.

(2) Birinci fıkrada yer alan temsiliyet şartını sağlayan kuruluşlar, Atık Yönetimi Yönetmeliğinde belirtilen hükümler doğrultusunda yetki başvurusunda bulunurlar.

Yetkilendirme süreci, yetkilendirilmiş kuruluşun denetimi ve yetki iptali

MADDE 24 – (1) Yetkilendirme süreci, yetkilendirilmiş kuruluşun denetimi ve yetki iptali Atık Yönetimi Yönetmeliğinde belirtilen hükümler doğrultusunda gerçekleştirilir.

(2) Yetkisi iptal edilen kuruluş, iki yıl süre ile yeniden yetki başvurusunda bulunamaz.

ALTINCI BÖLÜM

Ambalaj Atıkları Toplama Sistemi

Biriktirme ekipmanları ve toplama araçları

MADDE 25 – (1) Ambalaj atıklarının ayrı toplanmasına yönelik kullanılacak biriktirme ekipmanları mavi renkli olur. Ambalaj atıklarının malzeme cinslerine göre ayrı biriktirilmesi halinde kullanılacak biriktirme ekipmanlarında cam için yeşil ve/veya beyaz, kağıt için mavi, plastik için sarı, metal için gri renk kullanılır.

(2) Kumbara, konteyner, iç mekan kutusu, poşet ve benzeri ayrı toplama ekipmanlarının üstünde ayrı toplanacak ambalaj atıkları şekil ve yazı ile açık olarak belirtilir.

(3) Ambalaj atıklarının görünüş, koku, toz, sızdırma ve benzeri olumsuz etkileri engelleyecek şekilde kapalı araçlarla taşınması sağlanır.

Belediye toplama sistemi

MADDE 26 – (1) Belediyelerde ambalaj atığı yönetim planı kapsamında oluşturulan toplama sisteminde 25 inci maddede belirtilen hükümlere ilave olarak aşağıdaki hususlara uyulur:

a) Plan kapsamında yürütülecek ambalaj atığı toplama sisteminde evsel atıkların toplanması için kullanılan araç kapasitesinin en az %20'si kadar toplama kapasitesine ve hacmine sahip araç bulundurulur.

b) Ambalaj atıklarının toplanması amacıyla kullanılacak araç ve ekipmanlara ilişkin bilgiler ile toplama faaliyetinde görevlendirilen personel bilgileri ambalaj atıkları yönetim planında sunulur.

c) Toplama araçlarında ve biriktirme ekipmanlarında;

1) İlgili belediyenin adı ve iletişim bilgileri bulunur,

2) Ayrı toplanacak ambalaj atıkları yazı ve şekil ile açık olarak belirtilir, yazı ve şekiller kolayca okunabilecek ve anlaşılabilir boyutlarda tasarlanır,

3) Elektronik veri tabanlı takip ve izleme sistemi bulunması zorunludur.

ç) Ambalaj atıkları yönetim planı kapsamında ambalaj atıklarının biriktirilmesi için oluşan atık miktarını karşılayacak kapasiteye sahip olacak şekilde; 400.000 ve üzeri nüfusa sahip belediyelerde her yüz konuta en az bir adet biriktirme ekipmanı veya her 400 metrede en az bir adet biriktirme ekipmanı, 100.000-400.000 arası nüfusa sahip belediyelerde her yüz elli konuta en az bir adet biriktirme ekipmanı veya her 500 metrede en az bir adet biriktirme ekipmanı, 100.000 ve altında nüfusa sahip belediyelerde ise her iki yüz konuta en az bir adet biriktirme ekipmanı veya her 600 metrede en az bir adet biriktirme ekipmanı yerleştirilir.

d) Yüz konut ve üzeri sitelerde site yönetimleri tarafından ambalaj atığı biriktirme ekipmanlarının yerleştirilmesi sağlanır.

e) Belediyelerin yönetim sistemi içerisinde kalan yerler ile özellikle kamu kurum ve kuruluşları, otel, restoran, eğitim kurumları, park, bahçe, spor kompleksi, terminal gibi ambalaj atığının yoğun olarak olduğu yerlere ambalaj atığı biriktirme ekipmanlarının yerleştirilmesi sağlanır.

Ambalaj atığı aktarma merkezi

MADDE 27 – (1) Toplanan ambalaj atıklarının toplama ayırma tesislerine ulaştırılmadan önce biriktirilmesi amacıyla belediyeler/belediye birlikleri tarafından ambalaj atığı aktarma merkezleri kurulabilir/kurdurulabilir, işletilebilir/işlettirilebilir.

(2) Ambalaj atığı aktarma merkezinin;

a) Etrafının kalıcı yapı malzemesi ile çevrili olması ve ambalaj atıklarının bekletildiği alanın üzerinin kapalı olması,

b) Zemininin beton veya asfalttan yapılmış olması,

c) Yıkama işlemi sonrası oluşan atık sular için toplama kanalları ile ızgara sistemine sahip olması, toplanan atık suların ilgili mevzuat hükümlerine uygun olarak bertarafının sağlanması, zorunludur.

(3) Aktarma merkezlerinde sadece biriktirme yapılır, ayırma faaliyeti gerçekleştirilmez.

(4) Ambalaj atıkları yönetim planı kapsamında toplanan ve aktarma merkezlerinde biriktirilen ambalaj atıkları çevre lisanslı toplama ayırma tesislerine, malzeme cinsine göre ayrı toplanmış ambalaj atıkları ise çevre lisanslı ambalaj atığı işleme tesislerine gönderilir.

(5) Bu merkezler il müdürlüklerince ambalaj bilgi sistemine kayıt edilir.

(6) Kurulan aktarma merkezleri, aktarma merkezini oluşturan belediyenin onayı doğrultusunda diğer belediyeler tarafından ortaklaşa kullanılabilir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Çevre Lisansı Alınması

Çevre lisansı işlemleri

MADDE 28 – (1) Ambalaj atıklarının toplanması, ayrılması, geri dönüştürülmesi ve/veya geri kazanılması amacıyla faaliyet göstermek isteyen tesisler, Çevre İzin ve Lisans Yönetmeliği doğrultusunda geçici faaliyet belgesi/çevre lisansı almak zorundadır.

(2) Piyasaya süren tarafından depozito/iade sistemiyle toplanan ambalajların yeniden kullanımı faaliyeti, çevre lisansından muaftır.

(3) Toplama ayırma tesisleri, 29 uncu maddede, geri dönüşüm tesisleri ise 30 uncu maddede belirtilen kriterleri sağlar.

(4) Ambalaj atıklarını enerji geri kazanımı amacıyla yakıt olarak kullanacak tesisler ile yakarak bertaraf edecek tesisler, 6/10/2010 tarihli ve 27721 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Atıkların Yakılmasına İlişkin Yönetmelik hükümlerine uymak zorundadır.

(5) Ambalaj atığı işleme tesisleri, toplanan, ayrılan, yeniden kullanıma hazırlanan, geri dönüştürülen, geri kazanılan, ambalaj atıklarına ilişkin bildirimlerini, her ay ambalaj bilgi sistemi üzerinden faaliyet konularına göre yapmakla yükümlüdürler.

(6) Ambalaj atığı işleme tesisleri, tesislerine kabul ettiği, işlediği, bakiye olarak oluşturduğu atıklar ile geri dönüşüm/geri kazanım faaliyeti neticesinde oluşan ürünlerin bilgilerine ilişkin bildirimlerini Bakanlığın atık yönetimi uygulaması üzerinden yapmakla yükümlüdür.

Ambalaj atığı toplama ayırma tesislerinde sağlanması gereken kriterler

MADDE 29 – (1) Ambalaj atıklarının toplanarak cinslerine göre ayrıldığı toplama ayırma tesislerinde;

a) Atık Yönetimi Yönetmeliği ile atık işleme tesislerine getirilen yükümlülöklere uyulması,

b) Yerleşim alanlarına mesafesinde sağlık koruma bandı mesafesinin göz önünde bulundurularak yer seçiminin yapılması ve tesiste alıcı ortamın, toprağın, yüzeysel suların ve yeraltı sularının kirlenmesini önleyecek şekilde önlemlerin alınması,

c) Tesisten kaynaklanabilecek koku, toz, sızıntı suyu, gaz ve benzeri olumsuz etkileri asgari düzeye indirmek için her türlü önleyici tedbirlerin alınması,

ç) Ambalaj atıklarının ayrılacağı alanın üzerinin ve etrafının tamamen kapalı olması, faaliyet gösterilen açık ve kapalı alanların zemininin beton olması,

d) Tamamen kapalı alanlar haricindeki alanların etrafının tesis güvenliğini sağlayacak şekilde kalıcı yapı malzemeleri ile çevrili olması,

e) İnternet bağlantılı uzaktan erişim imkânı veren kantar programının bulunması,

f) Kabul ettikleri atıkların takibi amacıyla tesis giriş ve çıkış noktalarına, tesise uzaktan erişim imkânı da sağlayan gerekli kamera kayıt sisteminin kurulması, Bakanlıkça veya il müdürlüklerince talep edilmesi durumunda kayıtların sunulması amacıyla elde edilen kayıtların en az otuz gün süreyle saklanması,

g) Paratoner sisteminin bulunması,

ğ) Kapasiteyi karşılayacak şekilde platformlu ambalaj atığı ayırma bandı ile malzeme cinsine göre ayrılacak ambalaj atıkları için, ayırma bandının kenarlarında belirli aralıklar ile ayırma gözleri ve bu gözlerin altında, cinslerine göre ayrılan ambalaj atıklarının biriktirilmesi maksadıyla tesis içerisinde kolayca hareket ettirilebilecek konteynerler veya pres hattını besleyen atık bölmeleri bulundurulması,

h) Tesise kabul edilen karışık ambalaj atıklarının sadece ayırma bantlarında ayrıştırılmasının sağlanması,

ı) En az bir pres makinesi bulundurulması,

i) Kullanılacak tüm ekipmanlarının firma demirbaşlarına kaydının yapılması ve bu ekipmanların kapasite raporunda gösterilmesi,

j) Yıkama işlemi sonrası oluşan atık sular için toplama kanalları ile ızgara sistemi bulundurulması, toplanan atık suların ilgili mevzuat hükümlerine uygun olarak bertarafının sağlanması,

k) Tesise gelen, ayrılan ve tesisten çıkan ambalaj atıklarına ait bilgilerin kaydedildiği veri kayıt sisteminin bulundurulması, zorunludur.

(2) Ambalaj atıklarının, cinslerine göre ayrılmasını sağlamak için faaliyet gösterecek toplama ayırma tesisleri üç farklı tipte kurulabilir. Bu tesislerin birinci fıkrada belirtilen kriterlerin yanında aşağıda verilen kapasiteleri sağlamaları zorunludur. Aşağıdaki tip tesislerin teknik kriterleri ve uygunluk değerlendirmesine ilişkin esaslar Bakanlıkça ayrıca belirlenir.

a) Hizmet edeceği nüfus 400.000 ve üzeri olan tesisler 1. Tip tesis olarak değerlendirilir; bu tesislerin toplam alanının en az 3.000 m² olması ve en az 2000 m³/gün ayırma kapasitesine sahip olması gerekmektedir.

b) Hizmet edeceği nüfus 100.000-400.000 arası olan tesisler 2. Tip tesis olarak değerlendirilir; bu tesislerin toplam alanının en az 2.000 m² olması ve 600 m³/gün -2000 m³/gün arasında ayırma kapasitesine sahip olması gerekmektedir.

c) Hizmet edeceği nüfus 100.000'e kadar olan tesisler 3. Tip tesis olarak değerlendirilir; bu tesislerin toplam alanının en az 1.000 m² olması ve 100 m³/gün -600 m³/gün arasında ayırma kapasitesine sahip olması gerekmektedir.

ç) Belediye yönetim planı kapsamı dışında faaliyet gösterecek ayırma tesisleri en az 3. Tip tesis kriterlerini sağlaması gerekmektedir.

(3) 1. Tip toplama ayırma tesislerinde en az bir tanesi çevre mühendisliği meslek grubundan olmak üzere, tüm toplama ayırma tesislerinde tam zamanlı olarak çevre görevlisi istihdam edilmesi gerekmektedir.

(4) Toplama ayırma tesisleri tarafından tesise kabul edilen ve işlenen ambalaj atıkları çevre lisanslı ambalaj atığı geri dönüşüm tesislerine gönderilir. Ancak maddesel geri dönüşümü yapılamayan ve/veya maddesel geri dönüşümü ekonomik olmadığı anlaşılan ambalaj atıklarının diğer geri dönüşüm yöntemleri ile de geri dönüşümü sağlanamazsa, bu atıklar enerji geri kazanımı amacı ile faaliyet gösteren çevre lisanslı atık işleme tesislerine veya yakma tesislerine gönderilir.

(5) Bakanlık ve/veya il müdürlüğü ambalaj atığı ayırma tesislerinden bu maddede yer alan hususlara ilişkin ve/veya ilave olarak bilgi veya belge isteyebilir.

Ambalaj atığı geri dönüşüm tesislerinin sağlaması gereken kriterler

MADDE 30 – (1) Ambalaj atıklarının işlenerek asıl kullanım amacı ya da diğer amaçlar doğrultusunda ürünlere, malzemelere ya da maddelere dönüştürüldüğü geri dönüşüm tesislerinin;

- a) Atık Yönetimi Yönetmeliği ile atık işleme tesislerine getirilen yükümlülüklerle uyması,
- b) Faaliyet gösterilen açık ve kapalı alanlarının zeminin beton olması,
- c) Tamamen kapalı alanları haricindeki alanlarının etrafının tesis güvenliğini sağlayacak şekilde kalıcı yapı malzemeleri ile çevrili olması,
- ç) İnternet bağlantılı uzaktan erişim imkânı veren kantar programının bulunması,
- d) Tesise uzaktan erişim imkânı veren kamera sisteminin bulunması,
- e) Yıkama işlemi sonrası oluşan atık sular için toplama kanalları ve ızgara sistemine sahip olması, toplanan atık suların ilgili mevzuat hükümlerine uygun olarak bertarafının sağlanması,
- f) Gelen, geri dönüştürülen ve elde edilen ürünlere/malzemelere ait bilgilerin kaydedildiği veri kayıt sisteminin bulunması,
- g) Ambalaj bilgi sistemine kayıt olması, tesise giren ve tesisten çıkan malzemeler ile bunların alındığı ve verildiği yerleri ambalaj bilgi sistemi üzerinden bildirmesi,
- ğ) Geri dönüşüm sonucunda elde edilen malzemenin nihai ürün olmaması halinde malzemenin kullanımına yönelik talebin sürekli olduğunun ve malzemenin ekonomik değere sahip bir ürünün üretim prosesinde ihtiyaç duyulan hammadde niteliğinde olduğunun malzemeyi talep edenin taahhütü ile belgelemesi ve geri dönüştürülmüş malzeme ile yapılan üretim sonucunda elde edilen nihai ürünün ürün standardını bozmadığının belgelenmesi, zorunludur.

(2) Bu tesislerin faaliyet konusuna, proseslerine ve bu proseslerden elde edilen malzemelere göre sağlaması gereken teknik kriterlere ilişkin ilave hususlar Bakanlıkça ayrıca belirlenir.

(3) Bakanlık ve/veya il müdürlüğü birinci fıkrada yer alan hususlara ilişkin ve/veya ilave bilgi veya belge isteyebilir.

SEKİZİNCİ BÖLÜM
Çeşitli ve Son Hükümler

Avrupa Birliği mevzuatına uyum

MADDE 31 – (1) Bu Yönetmelik, 20/12/1994 tarihli ve 94/62/AT sayılı Ambalaj ve Ambalaj Atıkları Hakkında Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi dikkate alınarak Avrupa Birliği mevzuatına uyum çerçevesinde hazırlanmıştır.

Ambalaj Komisyonu

MADDE 32 – (1) Ambalaj Komisyonu, biri başkan olmak üzere Bakanlık personeli ile Bakanlığın uygun göreceği yetkilendirilmiş kuruluş, ambalaj üreticileri, tedarikçiler, piyasaya sürenler, büyükşehir belediyeleri, belediyeler, belediye birlikleri, çevre lisanslı ambalaj işleme tesisleri, satış noktaları ve ilgili diğer sektörlerin yetkili temsilcilerinden oluşur.

(2) Ambalaj Komisyonu, yılda en az bir kere Bakanlığın belirleyeceği gündemle Bakanlık temsilcisinin başkanlığında toplanır. Komisyonun sekretarya hizmetleri, Bakanlık tarafından yürütülür. Toplantı yer ve zamanı ile gündemine ilişkin hususlar, toplantı tarihinden en az 15 gün önce Bakanlık tarafından üyelere bildirilir.

(3) Ambalaj Komisyonu, bu Yönetmelik doğrultusunda yürütülen çalışmaları ve uygulamaları değerlendirerek tavsiye kararları alır.

Eğitim ve bilgilendirme

MADDE 33 – (1) Belediyeler, ekonomik işletmeler, yetkilendirilmiş kuruluşlar, satış noktaları, çevre lisanslı ambalaj atığı işleme tesisleri; ambalaj atıklarının kaynağında ayrı toplanması, yeniden kullanımı, geri dönüşümü ve geri kazanımı konularındaki rolleri, ambalajların

işaretlenmesi, yıllık geri dönüşüm/geri kazanım hedefleri ile gerçekleşme oranları konularında tüketicileri ve kamuoyunu bilgilendirmekle, ambalaj atıklarının yönetimine ilişkin eğitim çalışmaları yürütmekle, ambalaj ve ambalaj atığı yönetimine ilişkin duyarlılığı geliştirmek üzere sosyal sorumluluk projeleri yapmakla veya bu amaçla yapılan çalışmalara katılmakla yükümlüdürler.

Bildirimlerin ve geri kazanım yükümlülüğüne ilişkin bilgilerin doğruluğu

MADDE 34 – (1) Bakanlık ve/veya il müdürlüğü; belediyeler, piyasaya sürenler, ambalaj üreticileri, tedarikçiler, yetkilendirilmiş kuruluş, çevre lisanslı ambalaj atığı işleme tesisleri tarafından yapılan bildirim ve sunulan belgeleri inceler ve çalışmaları denetler. Bakanlık tarafından gerekli görülmesi halinde; ilgili taraflar, bildirim ve belgelerini yeminli mali müşavire inceletir ve inceleme raporunu Bakanlığa sunar. Yapılan bildirim ve sunulan belgelerin doğru olmadığının tespit edilmesi halinde 35 inci maddeye göre işlem yapılır.

İdari yaptırım

MADDE 35 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında, 2872 sayılı Kanun, 5326 sayılı Kanun, 5216 sayılı Kanun, 5393 sayılı Kanun ve ilgili diğer mevzuatta öngörülen idari yaptırımlar uygulanır.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 36 – (1) 24/8/2011 tarihli ve 28035 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

Mevcut çevre lisanslı tesisler

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmelik yürürlüğe girmeden önce ambalaj atığı toplama ayırma, ambalaj atığı geri dönüşüm/geri kazanım konularında Bakanlıktan çevre lisansı almış tesisler lisans sürelerinin sonuna kadar faaliyetlerine devam edebilirler. Bu süre içerisinde söz konusu toplama ayırma tesisleri alan ölçüsü ve kapasitesi esas alınmak suretiyle 29 uncu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen tipte ayırma tesisi olarak kabul edilir.

(2) Birinci fıkrada belirtilen tesislerin Çevre İzin ve Lisans Yönetmeliği hükümleri çerçevesinde yeni durumları doğrultusunda çevre lisansı yenileme sürecini başlatmaları gerekmektedir. Lisans yenileme işlemlerinde 29 uncu maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan yer seçim kriteri aranmaz.

Geri dönüşüm/geri kazanım (belgelendirme) yükümlülüğü

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) 2017 yılına ait belgelendirme yükümlülüğü ile ilgili işlemler, 31/3/2018 tarihine kadar, bu Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden önce yürürlükte olan Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği hükümlerine uygun olarak yürütülür. Bu Yönetmeliğin yürürlük tarihinden önceki yıllara ait belgelendirme yükümlülüğü ile ilgili işlemler, Bakanlıkça belirlenen esaslar doğrultusunda yürütülür.

Ambalaj atıklarının yönetim planlarının sürekliliği

GEÇİCİ MADDE 3 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden önce Bakanlık tarafından uygun bulunan ambalaj atıkları yönetim planları, bu Yönetmelik hükümlerine uygun olarak yürütülür.

Mevcut yetkilendirilmiş kuruluşlar

GEÇİCİ MADDE 4 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden önce Bakanlıktan yetki alan yetkilendirilmiş kuruluşlar faaliyetlerini bu Yönetmelik hükümlerine uygun olarak yürütür. Söz konusu yetkilendirilmiş kuruluşlar bu Yönetmeliğin yürürlük tarihinden itibaren bir yıl içerisinde 23 üncü maddede yer alan temsiliyet payı şartlarını sağladığına ilişkin bilgi ve belgeleri Bakanlığa sunmakla yükümlüdür.

Yürürlük

MADDE 37 – (1) Bu Yönetmelik 1/1/2018 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 38 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Çevre ve Şehircilik Bakanı yürütür.

AMBALAJ TANIMINA

İLİŞKİN AÇIKLAYICI ÖRNEKLER

Herhangi bir ürünün ambalaj olup olmadığının belirlenmesinde 4 üncü maddede yer alan ambalaj tanımı ve aşağıda belirtilen kriterler esas alınır. Kriterlerin altında yer alan hususlar bu kriterlerin uygulanmasına örnek teşkil eder.

Kriter-(1) Bir ürün, 4 üncü maddedeki ambalaj tanımını sağlıyorsa, ürünün ayrılmaz bir parçası olmayıp o ürünü ömrü boyunca içinde bulundurmak, desteklemek veya korumak için gerekli değilse ve tüm parçaları ile birlikte kullanılıp, tüketilip, bertaraf edilmiyorsa ambalaj olarak kabul edilir.	
Ambalaj	Ambalaj değil
• Şeker kutuları • CD kutusunu saran film • Katalog ve dergi poşetleri (içinde dergi veya katalog olan) • Kek/pasta ile birlikte satılan altlık • Satış yerinde bir ürünün sunumu için kullanılan etrafi esnek malzeme (ör: plastik film, alüminyum, kağıt) ile sarılı rulolar, borular • Bitkilerin satışı ve taşınması amacıyla kullanılan çiçek saksıları (bitkinin yaşam süresi boyunca bitki ile kalması amaçlanmayan saksılar) • Enjeksiyon çözeltileri için cam şişeler • CD ile birlikte satılan CD kapları (CD'leri muhafaza etmek için kullanılması amaçlananlar hariç) • Kıyafet ile birlikte satılan kıyafet askıları • Kibrit kutuları • Steril bariyer sistemleri (ürünün sterilizasyonunu korumak için gerekli olan poşetler, tepsiler ve malzemeler) • Kullandıktan sonra boşalan içecek makinelerine ait kapsüller (kahve, kakao, süt ve benzeri) • Yeniden doldurulabilir çelik gaz tüpleri (yangın söndürücüler hariç)	• Bitkinin yaşam süresi boyunca bitki ile kalması amaçlanan bitki saksıları • Alet çantaları • Çay poşetleri • Peynirin etrafındaki balmumu tabakası • Sucuk, sosis, salam ve benzeri ürünlerin kılıf ve zarları • Kıyafetten ayrı satılan kıyafet askıları • Kullanıldıktan sonra içinde bulunan kahveyle birlikte atılan içecek makinelerine ait kahve kapsülleri, kahve poşetleri ve filtre kağıtları • Yazıcı kartuşları • CD, DVD ve video muhafaza etmek için kullanılan kutular (içinde bulunan CD, DVD veya video ile birlikte satılan) • CD kapları (boş satılan ve CD muhafaza etmek için kullanılanlar) • Deterjan/temizlik maddesi ile birlikte çözünen, eriyen deterjan poşetleri • Mum kapları • Mekanik el değirmenleri (yeniden doldurulabilir olanlar ör: doldurulabilen baharat değirmenleri)

Kriter-(2) Satış yerlerinde doldurulmak üzere tasarlanan ve bu şekilde kullanılan ürünler ve satış yerlerinde satılan, doldurulan ya da doldurulması tasarlanan ve bu şekilde kullanılan tek kullanımlık ürünler, ambalaj görevi görmeleri şartıyla ambalaj olarak kabul edilir.

Ambalaj	Ambalaj değil
• Kağıt veya plastik torbalar • Tek kullanımlık tabak ve bardaklar • Yapışkan film, • Sandviç poşetleri, • Alüminyum folyo • Çamaşırhanede/ kuru temizlemede temizlenen kıyafetler için kullanılan plastik poşetler/folyolar	• Karıştırıcılar • Tek kullanımlık çatal, bıçak, kaşık • Paketleme kağıdı (ayrı satılan) • Kağıt pişirme kapları (ayrı satılan) • Kek/pasta altlıkları (kek/pasta olmadan satılan)

Kriter-(3) Ambalajın bileşenleri ve ambalajda bulunan destekleyici, yardımcı parçalar bütünleşik oldukları ambalajın parçası kabul edilir. Bir ürüne doğrudan asılan ya da takılan ve ambalaj görevi gören bu parçalar o ürünün ayrılmaz bir parçası olmayıp, ürün ile birlikte kullanılıp, tüketilip, bertaraf edilmedikçe ambalaj kabul edilir.

Ambalaj	Ambalajın parçası	Ambalaj değil
• Ürüne doğrudan asılan ya da takılan etiketler	• Kapağın bir kısmını oluşturan rimel fırçası • Ambalaja takılan yapışkan etiketler • Zımba • Plastik kılıflar • Deterjan kaplarında kapağın bir kısmını oluşturan doz ölçme araçları • Mekanik el değirmenleri (ürünle dolu, yeniden doldurulmayan, ör: baharat ile dolu baharat değirmenleri)	• Radyo frekanslı tanımlama (RFID) etiketi

Ek-2
AMBALAJ İŞARETLEME SİSTEMİ

a) PLASTİKLER İÇİN NUMARALANDIRMA VE KISALTMA SİSTEMİ

MALZEME	KISALTMALAR	NUMARALAMA
Polietilen teraftalat	PET	1
Yüksek yoğunluklu polietilen	HDPE	2
Polivinilklorür	PVC	3
Düşük yoğunluklu polietilen	LDPE	4
Polipropilen	PP	5
Polistiren	PS	6
		...
Diğer		19

b) KAĞIT VE KARTON İÇİN NUMARALANDIRMA VE KISALTMA SİSTEMİ

MALZEME	KISALTMALAR	NUMARALAMA
Oluklu mukavva	PAP	20
Oluklu olmayan mukavva	PAP	21
Kağıt	PAP	22
		
Diğer		39

c) METALLER İÇİN NUMARALANDIRMA VE KISALTMA SİSTEMİ

MALZEME	KISALTMALAR	NUMARALAMA
Çelik	FE	40
Alüminyum	ALU	41
		
Diğer		49

ç) AHŞAP MALZEMELER İÇİN NUMARALANDIRMA VE KISALTMA SİSTEMİ

MALZEME	KISALTMALAR	NUMARALAMA
Ahşap	FOR	50
Mantar	FOR	51
		
Diğer		59

d) TEKSTİL MALZEMELERİ İÇİN NUMARALANDIRMA VE KISALTMA SİSTEMİ

MALZEME	KISALTMALAR	NUMARALAMA
Pamuk	TEX	60
Jüt	TEX	61
		
Diğer		69

e) CAM İÇİN NUMARALANDIRMA VE KISALTMA SİSTEMİ

MALZEME	KISALTMALAR	NUMARALAMA
Renksiz cam	GL	70
Yeşil cam	GL	71
Kahverengi cam	GL	72
		
Diğer		79

f) KOMPOZİTLER İÇİN NUMARALANDIRMA VE KISALTMA SİSTEMİ

MALZEME	KISALTMALAR ¹	NUMARALAMA
Kağıt ve karton/çeşitli metaller		80
Kağıt ve karton/plastik		81
Kağıt ve karton/ alüminyum		82
Kağıt ve karton/teneke		83
Kağıt ve karton/plastik/alüminyum		84
Kağıt ve karton/plastik/alüminyum/teneke		85
		86
		87
		88
		89
Plastik/ alüminyum		90
Plastik/ teneke		91
Plastik/ çeşitli metaller		92
		93
		94
Cam/plastik		95
Cam/alüminyum		96
Cam/teneke		97
Cam/çeşitli metaller		98
Diğer		99

Ambalajların üzerinde, yukarıda belirtilen işaretleme ve numaralandırmanın dışında herhangi bir işaretleme yapılmayacaktır.

¹Bileşikler: Kompozit ambalajların bileşiminde bulunan ve ağırlık olarak temsil edilen malzemeye ait kısaltma ile birlikte(C/...) yazılacaktır. Örneğin “kâğıt ve karton/plastik” ambalajın %75’i kâğıt karton ise kısaltması “C/PAP” şeklinde olacaktır.

AMBALAJLARIN ÜZERİNDE KULLANILACAK SEMBOL

Geri kazanılabilir ambalaj sembolü

Geri dönüşüm ve geri kazanım oranlarının hesaplanması

(1) Toplam geri dönüşüm ve geri kazanım oranlarının hesaplanması için malzeme cinsine bakılmaksızın piyasaya sürülen toplam ambalaj miktarı, malzeme bazlı geri dönüşüm oranları hesaplanırken ise ambalaj cinsi bazında piyasaya sürülen ambalaj miktarı,

(2) Geri dönüşüm oranlarının hesaplanması için maddesel geri dönüşüme veya diğer geri dönüşüm yöntemlerine (organik geri dönüşüm dahil) tabi tutulan toplam ambalaj atığı miktarı,

(3) Geri kazanım oranlarının hesaplanması için geri dönüşüm, enerji geri kazanımı veya diğer geri kazanım yöntemlerine tabi tutulan toplam ambalaj atığı miktarı esas alınır.

(4) Geri dönüşüm oranları hesaplanırken yeniden kullanıma hazırlanan/depozito/iade sistemiyle toplanarak yeniden kullanılan ambalaj miktarı hedeflere dahil edilir. Hesaplamalarda bu faaliyetler sonucunda elde edilen yeniden kullanıma hazırlanmış ürün ve bileşenlerin de ağırlığı dikkate alınarak aşağıdaki formül kullanılır:

$$H = (A+Y) * 100 / (P+Y)$$

H: Yıllık geri dönüşüm ve yeniden kullanım oranı (%);

A: Geri dönüştürülen/yeniden kullanıma hazırlanan ambalaj atığı miktarı (kg/yıl)

Y: Yeniden kullanıma hazırlanmış ambalaj miktarı (kg/yıl)

P: Piyasaya sürülen ambalaj miktarı (kg/yıl)